

РЕШЕНИЕ

№ 108

гр. Велико Търново, 09.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ВТОРИ
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на единадесети юли през
две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ПЕТЯ СТОЯНОВА

Членове: АЛЕКСАНДЪР ЛЮДМ.
ГРИГОРОВ
ХРИСТО ТОМОВ

при участието на секретаря ГАЛЯ Г. СТАНЧЕВА
в присъствието на прокурора Св. П. Ив.
като разглежда докладваното от ХРИСТО ТОМОВ Наказателно дело за
възобновяване № 20224000600152 по описа за 2022 година

и на основание данните по делото и закона за да се произнесе, взе
предвид следното:

Производството е по реда на Глава тридесет и трета от НПК.

Образувано е на основание чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК по искане на
осъдения П. Ц. ЦВ. и на упълномощения му защитник адвокат Р.Д. Б. от АК -
Габрово за възобновяване на наказателното производство по ВНОХД №
45/2022 г. по описа на Окръжен съд гр. Габрово и отмяна на Присъда № 2 от
14.01.2022 г. постановена по НОХД № 198/2021 г. на Районен съд град
Габрово.

С искането са заявени касационни основания за възобновяване на
делото по чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК, свързани с твърдения за наличието и на
трите точки в разпоредбата на чл. 348, ал. 1 от НПК, във връзка с
нарушаването на закона, с допускането на съществени нарушения на
процесуалните правила и с налагане на наказание при явна несправедливост.

По повод на оплакването за нарушаване на закона по чл. 348, ал. 1, т. 1
от НПК, това по т. 2, че са допуснати съществени нарушения на
процесуалните правила и твърдяното наличие на т. 3, че наложеното
наказание е явно несправедливо, се излагат доводи в негова подкрепа, че в
първата и въззивната инстанция производството по отношение на тогава

подсъдимия Ц. е било опорочено, проведено в нарушение правилата на процеса, при което изводите на първоинстанционния и въззивния съд относно правно значимите факти са изведени в нарушение на изискванията на чл. 14, ал. 1, във вр. с чл. 13, ал. 2, във вр. с чл. 15 и чл. 16, както и чл. 107, ал. 5 от НПК, като са допуснати съществени процесуални нарушения на съдопроизводствените правила при формиране вътрешното убеждение на двете инстанции по същество, при липса на мотиви, а решението на въззивния съд не отговаря на стандарта на чл. 339, ал. 2 от НПК. Тези нарушения се определят от защитника за съществени, тъй като са довели до ограничаване на процесуалните права на подсъдимия, и не са били отстранени.

Твърди се, че в първоинстанционния и въззивния съдебен акт липсват мотиви, като при това неправилно е приложен материалния и процесуалния закон, а наложеното на П. Ц. ЦВ. наказание е явно несправедливо. Окръжен съд гр. Габрово с решението си под № 33 от 23.05.2022 г. по ВНОХД № 45/2022 година вместо да провери Присъда № 2 от 14.01.2022 г., постановена по НОХД № 198/2021 г. на РС гр. Габрово и в крайна сметка да даде отговор на повдигнатите с въззивната жалба въпроси е прибегнал до едно препращане към мотиви, които дори не са коментирани и/или обсъдени от него, по наведени пред първата инстанция възражения. Липсата на коментар на всяко едно възражение прави акта на съда немотивиран, а от тук и неправилен. Окръжен съд - Габрово като инстанция по същество, въобще не си е направила труда да коментира структурирано изложените възражения на защитата и на подсъдимия.

Излагат се аргументи относими към направеното твърдение и подкрепящи го такива, свързани с това, че при постановяване на въззивното решение, Габровският окръжен съд просто е препратил изцяло към мотивите на РС - Габрово, възприемайки ги като правилни и непротиворечиви, съобразени с императивните изисквания на материалния и процесуалния закон. Такъв извод е напълно неправилен и в противоречие със закона, водещ до грубо нарушаване правото на защита, отказвайки въззивният съд в своя състав да коментира наведените възражения. Този съд както се посочва в искането, е бил сезиран именно с изложенията във въззивната жалба и допълнението към нея, приобщено с вх. № 1079/04.04.2022 г. по входящия регистър на съда, с които се твърди, че са налице противоречия в мотивите на акта на първоинстанционния съд, което безспорно е обективизирано и не може да се избегне от написаното.

В този смисъл се прави сравнителен анализ на обема от възражения по жалбата обективизирани като страници, тези на подадения протест и допълнението към него, със количеството на страниците и обема на съдебното решение № 33 от 23.05.2022 г. по ВНОХД № 45/2022 година на ГБОС. Акцентира се, че на стр. 2 от мотивите на ГБОС са коментирани възраженията на защитата и подсъдимото лице, в рамките само на 12 реда, при това с най-общ коментар, който обаче не е относим спрямо конкретно направените възражения. Никъде в решението си ГБОС според адвокат Р.Д.

Б., не е обяснил, защо отхвърля всяко едно от посочените и изброени възражения, както и не е дал отговор на очевидни поне за защитата, противоречия в мотивите на първоинстанционния съдебен акт.

Излагат се като аргументи и в подкрепа на посочените твърдения, по пунктове както следва:

По отношение на възприетото от съдилищата наличие на посредствено извършителство се поддържат от защитата наведените възражения, изразяващи се в обстоятелството, че и четиримата свидетели - М. В. В., Р. В. В., В. Б. Г. и М. Р. М. няма как да са посредствени извършители тъй като не са нито малолетни, нито невменяеми лица, за което липсва коментар от двете съдилища. Тази правна фигура е възприета по отношение на тях въпреки, че свидетелите са се занимавали с дърводобив от дълги години, което говори за наличието на опит в процесната сфера, включително и най-малко навежда за познаване на правилата за извършването на тази дейност. Именно посочената фактология опровергава, възприетото от първоинстанционния съд за степента на образованост на визираните четирима свидетели да се кредитира като основание да са били въведени в заблуждение от подсъдимия, и спрямо тях по нататък да се поддържа такова заблуждение. В подкрепа на обратното се изтъква установеното в хода на процеса тяхно поведение постоянно да питат и се интересуват за поставени контролни горски марки. В заключение според защитата четиримата свидетели са се занимавали от дълги години с дърводобив и са били наясно с правилата за извършване на сеч, още повече те са побягнали, когато са видели горската стража.. При посредственото извършителство, когато липсва субективна представа у лицето, което бива използвано като средство за осъществяване на деянието, обикновено у него няма необходимите познания в дадената материя, нещо което □ позволява въвеждането в заблуждение. Въпреки позоваването на тези факти тогава от страна на защитника адвокат Б. и двете съдебни инстанции са преценили, че не трябва да ги коментират в мотивите си, независимо от наведените възражения в тази насока. По същия начин пред двете съдилища е бил поставен и въпросът за поведението на лицата резачи, първоначално побягнали и опитали да скрият единия моторен трион, във връзка с втория моторен трион, което е било възприето и от други свидетели, включително и от единия от резачите, но и този въпрос е останал пренебрегнат като важно обстоятелство. Нямало е никакво посредствено извършителство в действителност. Очаквало се е от Окръжен съд - Габрово, след като е сезиран за тези обстоятелства с въззивната жалба, да ги обсъди и даде отговор на въпроса като обясни - тези лица, занимаващи се от дълги години с дърводобив, знаещи, че трябва да сечат само маркирани дървета и побягнали първоначално, опитали се да скрият единия моторен трион, щяха ли те да имат такова поведение знаейки, че извършват законна дейност.

Подобно обсъждане на показанията на тези свидетели - секачи и събирачи не е имало, като те са игнорирани в мотивите по обжалваната присъда и последвалото въззивно решение, поне според твърдяното от

адвокат Р.Д. Б. в направеното от него искане.

Както РС - Габрово, така и Габровският окръжен съд не са обсъдили и друго направено възражение, касаещо отново посредственото извършителство, това че свидетелят М. Р. М. е действал във връзка с волята на Р. В. В., друг свидетел, а не повлиян от тази на подсъдимия П. Ц. ЦВ., което се извлича от приобщените гласни доказателства, свидетелски показания, тъй като Ц. не е общувал с всеки един от тези свидетели, а единствено с Р. В. В..

Поддържат се на следващо място в искането и оплакванията, развити пред въззивния съд по отношение събраните по делото гласни доказателства, свидетелските показания на четиримата секачи и събирачи, като се твърди наличието на нарушено право на защита и в частност на възможността подсъдимото/обвиняемото лице да взема участие при провеждането на тези разпити пред съдия. Така прочетени в съдебното производство протоколите от тези разпити, не би трябвало да бъдат кредитирани както от РС - Габрово, така и по-късно от въззивната инстанция.

Липсва произнасяне по посоченото нарушение, както и мотиви в първоинстанционния акт, включително и в решението на ГБОС въпреки, че такова възражение е намерило място в допълнението на въззивната жалба.

Претендира се още и наличието на съществуващо противоречие в материалния закон, по отношение формата на изпълнително деяние „извози” и „транспортира”. Това противоречие не е обсъдено нито от първоинстанционния съд нито от въззивната инстанция, като съдилищата неправилно са тълкували и приложили материалния закон, без да съобразят изрично посоченото в закона разграничение. Допуснато е смесване на понятията тъй като в мотивите си към присъдата районният съд е използвал изразът "транспортирал", коментирайки посредственото извършителство свързано с дейността на водача А. А. К. управлявал товарен автомобил с рег. № СТ 80**** и с ремарке, като в същите мотиви е възприето за правилно позоваването на прокуратурата определяйки изпълнителните деяния с изрази "извозил", а не "транспортира". На места дори съдът си е позволил да борави с понятия като "пренасянето" и "преместена". Всичко това според адвокат Б. прави първоинстанционния акт вътрешно противоречив и обосновава връщане на делото за ново разглеждане.

Нелогично е в тази връзка да се препраща към мотивите на първата инстанция, както е сторил Окръжен съд гр. Габрово с решението си по ВНОХД № 45/2022 г., след като същите очевидно са противоречиви. Неправилно първоинстанционният съд не е споделил доводите на защитата тогава по отношение смисълът на разпоредбата на т. 6 от § 1. на ДР на Закона за горите, където се определя, че временен склад е терен, утвърден с технологичния план за сеч и извоз, подходящ за складиране на добитата от сечището дървесина преди транспортирането □, и чл. 211, ал. 1 от ЗГ, според която разпоредба дървесината се транспортира от временен склад,

придружена с превозен билет, приемайки за грешно такова тълкуване. Защитникът се позовава в подкрепа на своето твърдение и на Решение № 85 от 19.07.2016 г. на ВКС по н. д. № 238/2016 г., III н. о., НК, докладчик съдията Антоанета Данова.

По отношение на направеното твърдение за допуснати нарушения при събирането на доказателства в досъдебната фаза, в искането си защитника се позовава на порочността при произнасянето на ОС - Габрово и по този въпрос препращайки отново към мотивите на присъдата на районния съд, като приема, че тези доказателства са били събрани по надлежния ред и в съответствие с процесуалния закон.

Оспорват се приобщените към делото доказателства посредством протоколите за доброволно предаване находящи се на лист 107 от досъдебното производство, изготвен от инспектор при ОД на МВР гр. Габрово Н. Н. Х., този на лист 106 изготвен от същото лице, както и намиращият се на лист 114 протокол изготвен от инспектор „Икономическа полиция” при ОД на МВР гр. Габрово Х. Х. Г., тъй като нито Х., нито Г. са имали качеството на разследващ орган, когато са съставили протоколите за доброволно предаване. От тук и приобщаването с тези протоколи на писмените и веществените доказателства /касае се за 187-те броя дървета, намиращи се в склада на К., превозните билети и фактурите и телефонът на обвиняемия П.Ц./ е станало не по надлежния посочен в НПК ред, те не са приобщени от компетентен орган, понеже липсва надлежно овластяване на полицейския орган. Това е станало и в нарушение на чл. 13, ал. 2, във вр. с чл. 14 от НПК. Няма как тези неприобщени по надлежния ред веществени и писмени доказателства да влязат в рамките на доказателствения материал и съответно да бъдат основание за ползване при изготвянето на трасологичната експертиза и лесотехническите оценъчни експертизи, а по-късно и за произнесената присъда.

По отношение на направеното твърдение за допуснати нарушения при установяване количеството дървесина, като предмет на престъплението това не е станало по безспорен и категоричен начин. Неправилно първоинстанционният съд си е определил издадените превозни билети като такива с невярно съдържание, след като няма каквато и да било осъдителна присъда в този смисъл. Имало е явно несъответствие между изготвената сортиментна ведомост, двата огледа на местопроизшествието, огледът на веществено доказателство, превозните билети, заявеното от самите секачи и събирачи, констативните протоколи при установяването на сечището. Останало е неизяснено и необяснено от съдилищата, по какъв начин 187 броя дървета, от които има 35 съвпадения на шайби при трасологичната експертиза са с по-малка кубатура от тези 35 дървета, нито от кое сечище, колко кубатура е отсечена и извозена/транспортирана, при положение, че първите два дни съобразно тези пунктове на обвинението касаят изпълнителните деяния "отсякъл" и "извозил", а третият пункт е само за "отсякъл". Това се подкрепя и от установения по делото факт, че в сечището,

предмет на разследването е извършвана по-ранна сеч, за която няма установени извършители, както и не е уточнена отсечената кубатура, залегнала в протоколите за оглед на местопроизшествието и по настоящото дело.

Във връзка с оплакването за допуснато съществено нарушение по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК се заема становището, че така постановената присъда е явно несправедлива. При индивидуализацията на наказанието на осъдения П. Ц. ЦВ. и двете съдебни инстанции са допуснали недооценяване на наличните по делото множество смекчаващи отговорността обстоятелства, като наложеното наказание е явно несправедливо, тъй като е несъразмерно тежко и не съответства на целите по чл. 36 от НК. Излага се още, че съдилищата не са съобразили обстоятелствата които трябвало да провокират прилагането на чл. 55, ал. 1 от НК /в случай на осъдителен изход/. Това са възрастта на дееца към датата на инкриминираното деяние; липсата на предишни осъждания; процесуалното поведение на подсъдимото лице и фактът, че същият е съдействал в хода на цялото производство, не се е укривал и/или попречил за разкриване на обективната истина; фактът, че същият е баща на малко дете и е студент. Не на последно място горепосоченият извод се налага и поради изключително дългия период от време, който е изминал от датата на инкриминираното деяние до датата на наказването.

В заключение защитникът моли съда да приеме, че наложеното наказание е силно завишено и след като отчете многобройността на смекчаващите отговорността обстоятелства, да приложи разпоредбата на чл. 55, ал. 1 от НК. Иска се Великотърновският апелативен съд да оправдае подсъдимия П. Ц. ЦВ. в рамките на фактическите положения по влязлата в сила присъда; алтернативно, да отмени решението по ВНОХД № 45/2022 г. по описа на Окръжен съд гр. Габрово, а така също и Присъда № 2 от 14.01.2022 г. постановена по НОХД № 198/2021 г. на Районен съд град Габрово и върне делото за ново разглеждане съответно на някоя от двете инстанции, или да измени въззивното решение и присъдата като приложи по-благоприятен закон или наложи наказание в размер на 6 /шест/ месеца пробация с двете задължителни пробационни мерки, без да се налага наказанието глоба.

В съдебно заседание осъденият П. Ц. ЦВ. и упълномощения му защитник адвокат Р.Д. Б. от АК - Габрово поддържат искането за възобновяване на делото и молят то да бъде уважено.

Прокурорът от Великотърновската апелативна прокуратура изразява мотивирано становище за неоснователност на искането за възобновяване на делото и предлага съдът да го остави без уважение.

В последната си дума осъденият Ц. заявява, че поддържа изцяло казаното от защитника, няма какво да добави и моли делото да бъде възобновено.

Великотърновският апелативен съд, след като извърши проверка за наличие на заявените с искането основания за възобновяване на делото в

пределите по чл. 347 от НПК, намери за установено следното:

Искането за възобновяване е процесуално допустимо. Предмет на искането е акт от кръга на визираните в чл. 419 от НПК, непроверен по касационен ред по жалба на страната, в чийто интерес се предлага отмяната. Направено е от процесуално легитимирано лице по чл. 420, ал. 2 от НПК, като от съдържанието на искането е видно, че с него са заявени основания за възобновяване по чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК, свързани с твърдения за наличието и на трите точки в разпоредбата на чл. 348, ал. 1 от НПК, във връзка с нарушаването на закона, с допускането на съществени нарушения на процесуалните правила и с налагане на наказание при явна несправедливост. Искането за възобновяване е подадено в законоустановения шестмесечен срок по чл. 421, ал. 3 от НПК.

Разгледано по съществото искането за възобновяване на делото е неоснователно по следните съображения:

С присъда № 2 от 14.01.2022 год. постановена по НОХД № 198/2021 год. по описа на Районен съд - гр. Габрово, подсъдимият П. Ц. ЦВ. е признат за виновен в това, че в периода 22.09.2017 г. - 25.09.2017 г. от имоти с кадастрален № 205039 и № 205045, намиращи се в отдел 341, подотдел „о“, част от горския фонд, разположени южно от с. Борското и попадащи в землището на с. Гъбене, общ. Габрово, без редовно писмено позволение, при условията на продължавано престъпление и посредствено извършителство, чрез лицата М. В. В., М. Р. М., Р. В. В. и В. Б. Г. от с. Николаево, общ. Плевен отсякъл, и чрез А. А. К. от гр. Крън извозил следната дървесина:

на 22.09 - 23.09.2017 г., като посредствен извършител чрез лицата М. В. В., М. Р. М., Р. В. В. и В. Б. Г. от с. Николаево, общ. Плевен отсякъл и чрез А. А. К. от гр. Крън извозил общо 16,94 плътни куб. метра

дървесина от видовете цер и дъб на стойност 1 863,40 лева;

на 25.09. 2017 г., като посредствен извършител чрез лицата М. В. В., М. Р. М., Р. В. В. и В. Б. Г. от с. Николаево, общ. Плевен отсякъл 19,60 плътни куб. метра дървесина от видовете цер, благуи и дъб на стойност 2 254 лева, или всичко 36,54 куб. м. на обща стойност 4 117,40 /четири хиляди сто и седемнадесет лева и четиридесет ст./ - престъпление по чл. 235, ал. 1, предл. първо и пето, във вр. с чл. 26, ал.1 от НК, поради което и на основание чл. 54, ал. 1 от НК е осъден на „Една година лишаване от свобода“, изпълнението на което е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за срок от три години, считано от влизане в сила на присъдата, както и на „Глоба“ от 2 000 /две хиляди/ лева.

Със същата присъда подсъдимият П. Ц. ЦВ. е признат за невиновен, в това на 22.09.2017 г. - 23.09.2017, като посредствен извършител чрез лицата М. В. В., М. Р. М., Р. В. В. и В. Б. Г. от с. Николаево, общ. Плевен, да е отсякъл и чрез А. А. К. от гр. Крън, да е извозил дървесина над 16,94 куб. м.

до 39,178 куб. м. от видовете цер и дъб, поради което и на основание чл. 304 от НПК е оправдан в тази част от повдигнатото му обвинение по чл. 235, ал. 1, предл. първо и пето във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК.

На основание чл. 235, ал. 7 от НК е отнет предмета на престъплението.

В тежест на подсъдимия Ц. били възложени и направените по делото разноси на досъдебната му фаза в размер на 1 491,46 /хиляда четиристотин деветдесет и един лева и четиридесет и шест ст./ по сметка на ОД МВР - Габрово, както и сумата от 5,00 /пет/ лева по сметка на РС - Габрово при служебно издаване на изпълнителен лист, а така също и да заплати на държавата направените по делото в съдебната му фаза разноси в размер на 463,35 /четиристотин шестдесет и три лева и тридесет и пет ст./ платими по сметка на РС - Габрово, включително и сумата от 5,00 /пет/ лева при служебно издаване на изпълнителен лист.

С решение № 33/23.05.2022 год. постановено по ВНОХД № 45/2022 година на Габровски окръжен съд, въззивният съд на основание чл. 334, т. 6, във вр. с чл. 338 от НПК потвърдил изцяло Присъда № 2 от 14.01.2022 год., постановена по НОХД № 198/2021 год. по описа на Районен съд - гр. Габрово.

Решението на въззивния съд не е подлежало на касационна проверка по жалба или протест и на основание чл. 412, ал. 2, т. 1 от НПК е влязло в сила от момента на постановяването му. На същата дата е влязла в сила и присъдата на първоинстанционния съд.

Оплакванията за допуснато нарушаване на закона по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК и неправилно приложение на материалния и процесуалния закон, за допускането на съществени нарушения на процесуалните правила по т. 2, и твърденията за налагане на наказание по т. 3, при явна несправедливост, са лишени от основание. Липсват допуснати от първоинстанционния съд нарушения на материалния и процесуалния закон, както и такива съществени нарушения на процесуалните правила, които да са останали незабелязани от въззивния съд, а и последният не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила отнасящи се за въззивното производство. Първоинстанционният съд, в съответствие с правилата на чл. 13 и чл. 107 от НПК, е допуснал и събрал всички доказателства необходими за разкриването на обективната истина и изясняване на обстоятелствата по делото, влизащи в предмета на доказване по чл. 102 от НПК. Видно от мотивите на първоинстанционната присъдата и въззивното решение, вътрешното убеждение на първоинстанционния и въззивния съд, относно приетите за установени фактически положения е формирано при стриктно спазване на правилата на чл. 14, ал. 1 и чл. 107, ал. 5 от НПК, въз основа на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, съобразно изискванията на закона. Мотивите на присъдата на първоинстанционния съд са изготвени в съответствие с изискванията на чл. 305, ал. 3 от НПК, като съдът е посочил какво приема за установено, въз основа на кои доказателствени материали, какви са правните му съображения за взетото

решение, обсъдил е наличните противоречия в доказателствените материали и е изложил съображенията си защо приема и кредитира някой от тях, а други отхвърля и не кредитира. Габровският окръжен съд в пределите на въззивната проверка по чл. 314 от НПК, проверил изцяло правилността на първоинстанционната присъда, като извършил нова, задълбочена проверка и анализ на всички доказателствени материали макар и не в такъв обем и качество каквито е трябвало. Във въззивното решение подробно са обсъдени все пак всички доводи изложени в подкрепа на оплакванията във въззивната жалба, като въззивният съд аргументирано, позовавайки се на доказателствата по делото и закона, е посочил причините, поради които ги приема за неоснователни. Изложените мотиви в решението на въззивната инстанция напълно удовлетворяват изискванията на чл. 339, ал. 2 от НПК. Присъдата на първоинстанционния съд и решението на въззивния съд не почиват на предположения и не е нарушен чл. 303 от НПК.

Претендираният от защитата на осъдения П. Ц. ЦВ. недостатък на първоинстанционния акт – присъдата на Районен съд Габрово и на въззивния съдебен акт - липса и противоречие на мотиви, не е налице.

По начало мотивната част на съдебния акт трябва да посочва установените фактически обстоятелства, доказателствените материали, които ги обосновават и правните съображения за взетото решение. При противоречия в доказателствените материали съдът е длъжен да изложи съображения защо едни от тях приема, а други отхвърля. В конкретния случай мотивите към Присъда № 2 от 14.01.2022 г. постановена по НОХД № 198/2021 г. на Районен съд град Габрово като цяло отговарят на изискванията на закона. Съдът е описал фактическата обстановка, такава каквато е приел за установена, след което е анализирал гласните доказателствени средства, обосноваващи обвинителната теза, в т.ч. и авторството на деянията - показанията на свидетелите - секачи и събирачи М. В. В., М. Р. М., Р. В. В. и В. Б. Г., и поведението на А. А. К. от гр. Крън извозил отсечената дървесина до складовете на „К.“ в гр. Крън, макар и Ковачев да е установен и разпитан като свидетел по делото само на досъдебното производство; посочил е доказателствените факти, които се извеждат от тях, както и причините, поради които тези показания са били кредитирани с доверие. Съдът не е пропуснал да извърши проверка на заявеното от посочените свидетели, която проверка е осъществена чрез разпита на свидетелите А. А. К. и П. К. К. – лицензиран лесовъд и посредством данните, отразени в преписката, включително и в протоколите за доброволно предаване, находящи се съответно на лист 106, лист 107, лист 113 и лист 114. Неоснователен е упрекът, че въззивната инстанция не е подложила на критична преценка изводите на първостепенния съд - точно обратното, ГбОС е взел отношение по мотивите на РС - Габрово, като е посочил, че относно авторството се установява по несъмнен начин от показанията на четиримата свидетели, чрез показанията на Р. В., М. В., М. М. и В. Г., именно подсъдимият да им е посочил имотите и границите на имотите в които трябвало да извършат сеч и

ги е уверил, че има надлежно разрешително за това. Липсата на такова разрешително се установява пък от показанията на свидетеля Т. Г. Г. от РДГ-В.Търново.

Както първоинстанционният, така и въззивният съд са взели отношение и по информацията, съдържаща се в показанията на останалите свидетели, собственика на един от горските имоти където е извършена сечта П. Х. П., Й. П. Х., негов син, като са приели, че тя не разколебава достоверността на съобщеното от свидетелите секачи и събирачи, съответно горските служители. Действително, въззивната инстанция е могла да бъде позадълбочена и по-детайлна в анализа и оценката на доказателствата и доказателствените средства. Тази непрецизност обаче, макар и до известна степен да занижава качеството на съдебния акт, не води до пълна липса на мотиви, и в този смисъл оплакването на защитата е неоснователно. По-нататък, съдът в мотивите към присъдата, а по-късно и въззивната инстанция в решението си, макар и лаконично, е изложил правните си съображения за взетото решение и е аргументирал определеното от него наказание, което подсъдимият следва да понесе.

С оглед на изложеното, настоящият съдебен състав не намира да е налице основанието по чл. 348, ал. 1, т. 2, във вр. с ал. 3, т. 2, пр. 1 от НПК.

По настоящото дело при извеждане на значимите за обективната и субективна съставомерност на поведението на подсъдимия П. Ц. ЦВ. обстоятелства са спазени изискванията на чл. 13, чл. 14 и чл. 107, ал. 5 от НПК, поради което не са налице пороци, които да поставят под съмнение правилността на формиране на вътрешното убеждение на първоинстанционния районен съд и на въззивната съдебна инстанция. В дейността както на Районен съд гр. Габрово, така и на въззивния съд по оценка на доказателствата и доказателствените средства не се констатира нарушения - не са надценени едни доказателства за сметка на други, като осъществената интерпретация на доказателствения обем е според действителното му съдържание. Защитата и адвокат Р.Д. Б. оспорва годността на приложените по делото протоколи за доброволно предаване находящи се на лист 107 от досъдебното производство, изготвен от инспектор при ОД на МВР гр. Габрово Н. Н. Х., този на лист 106 изготвен от същото лице, както и намиращият се на лист 114 протокол изготвен от инспектор „Икономическа полиция” при ОД на МВР гр. Габрово Х. Х. Г., твърдейки, че нито Х., нито Г. са имали качеството на разследващ орган, когато са съставили тези протоколи. От тук и приобщаването с тези протоколи на писмените и веществените доказателства /касае се за 187-те броя дървета, намиращи се в склада на К., превозните билети и фактурите и телефонът на обвиняемия П.Ц./ е станало не по надлежния посочен в НПК ред, те не са приобщени от компетентен орган, понеже липсва надлежно овластяване на полицейския орган. Това е станало и в нарушение на чл. 13, ал. 2, във вр. с чл. 14 от НПК.

Подобно схващане няма как да бъде възприето за основателно поради

изложените и посочени по долу обстоятелства.

Видно от съобщение с рег. № 264000-15866/26.09.2017 г., изготвено на основание чл. 212, ал. 3 от НПК до Районна прокуратура гр. Габрово, досъдебното производство под № 264 ЗМ – 189/2017 г. по описа на ОД на МВР гр. Габрово започнало на основание чл. 212, ал. 2 от НПК с първото действие по разследването – оглед на местопроизшествието извършен на 25.09.2017 г. Разследването се е провело срещу неизвестен извършител затова, че на 25.09.2017 г. в землището на с. Борското, общ. Габрово, в отдел 341, подраздел „о“, без редовно писмено позволение отсякъл общо 154 бр. дървета от видовете цер, благун, и габър и с оглед на престъпление по чл. 235, ал. 1 от НК.

На 29.09.2017 г. бил извършен допълнителен оглед на местопроизшествието открито в землището на с. Борското, общ. Габрово.

На 27.09.2017 г. в гр. Крън разследващият полицай Й. А. извършила оглед на вещественни доказателства по досъдебното производство № 264 ЗМ - 189/2017 г. и то в присъствието на Т. И. Т. технически помощник в НТЛ - ОД на МВР Габрово, както и Н. Х. и С. Д. инспектори при „Икономическа полиция“ в ОД на МВР Габрово. Предмет на този оглед били предадените с протокола за доброволно предаване от А. А. К. общо 187 бр. дървени трупи, предадени на инспектор при ОД на МВР гр. Габрово Н. Н. Х., на лист 106 от делото, което станало на същата дата и място - 27.09.2017 г. в гр. Крън.

Всичко това прави въпроса за оспорването на приобщените към делото доказателства, 187-те броя дървета, намиращи се в склада на К., превозните билети и пр. чрез протоколите за доброволно предаване находящи се на лист 106, 107 от досъдебното производство, изготвени от инспектор при ОД на МВР гр. Габрово Н. Н. Х., законово изяснен и обясним макар и по малко по различен начин от изнесения до сега. От тук и самото възражение не намира основание в закона.

Настоящият съдебен състав не приема възражението на защитата, че веществените доказателства по делото не са иззети по реда, уреден в НПК, тъй като фактическото действие, било извършено не от разследващите органи, а от инспектор при ОД на МВР гр. Габрово Н. Н. Х., която приела доброволно предадените от свидетеля А. А. К. общо 187 бр. дървени трупи. Действително, съгласно чл. 159, ал. 1 от НПК всички учреждения, юридически лица, длъжностни лица и граждани са длъжни да запазят и предадат намиращите се у тях предмети, книжа, компютърни информационни данни, които могат да имат значение за делото. Тази норма визира именно случаите, в които гражданите доброволно изпълняват задължението си по предаване на вещи, относими към съответното наказателно производство, без да се пристъпва към претърсване и изземване, които предполагат елемент на принуда. Когато едно лице извърши това доброволно, е редно за това негово действие да се оформи протокол за доброволно предаване, а не такъв за претърсване и изземване, който подлежи на разрешение или одобрение от

съда. По този начин се подчертава елементът на инициатива от страна на този гражданин да помогне на разследващите органи по отношение на разкриването на обективната истина. Съгласно константната практика на ВКС посоченият документ е вид писмено доказателствено средство, което интересува процеса с оглед своето съдържание. Същият дава процесуална легитимация на дадено вещественно доказателство, като установява връзката му с обстоятелствата по делото. Съставянето на протокола за доброволно предаване е действие, насочено към попълване на доказателствената съвкупност, поради което не може да се отрече неговата принадлежност към действията по разследването, когато е осъществено в рамките на наказателното производство. А самите веществени доказателства, които са описани в протокола за доброволно предаване, могат да бъдат приобщени по делото както чрез писмени доказателствени средства, например протокол за оглед, така и чрез веществени доказателствени средства, като фотоснимки, диапозитив, планове, схеми и др. /виж. Решение № 204 от 28.05.2010 г. на ВКС по н. д. № 129/2010 г., II н.о., НК, докладчик съдията Елена Авдева, Решение № 328 от 15.06.2010 г. по н. д. № 279/2010 г., III н.о. на ВКС, докладчик съдията Фиданка Пенева, Решение № 93 от 27.02.2012 г. по н. д. № 99/2012 г., I н.о. на ВКС, докладчик съдията Блага И., Решение № 430 от 17.10.2008 г. по н. д. № 420/2008 г., I н.о. на ВКС, докладчик съдията Ружена Керанова, Решение № 358 от 20.10.2009 г. по н. д. № 333/2009 г., I н.о. на ВКС, докладчик съдията Евелина Стоянова/. Протоколите за доброволно предаване са вид писмени доказателствени средства и за тях са приложими общите правила, посочени в чл. 127 - чл. 131 от НПК. Следва обаче да се прави разлика между протоколите за доброволно предаване като писмени доказателствени средства за извършеното действие по разследването и приобщените чрез тях към доказателствената съвкупност веществени доказателства. Веществените доказателства са автономен носител на информация, която стига до участниците в процеса чрез тяхното прилагане към делото във всички случаи, когато това е възможно. Протоколите за доброволно предаване /за разлика от другите писмени доказателствени средства и веществените доказателствени средства/ не възпроизвеждат доказателства, а само им дават процесуална легитимация, като установяват връзката на материалния факт /вещественото доказателство/ с обстоятелствата по делото. Веществените доказателства могат да бъдат приобщени както чрез писмени доказателствени средства като протоколи за оглед, за претърсване или изземване, така и чрез веществени доказателствени средства като фотоснимки, диапозитиви, планове, схеми и др. Възможни са и хипотези, когато те се представят от свидетели или обвиняем и тогава ръководещият процеса орган дължи постановяване на съответен акт, в който да отрази извършеното процесуално действие на прилагане. Очевидно е, че събирането на веществени доказателства може да се осъществи чрез различни доказателствени способности. Доброволното предаване практически е насочено към попълване на доказателствената съвкупност, поради което не може да се

отрече неговата принадлежност към действията по разследването, когато е осъществено в рамките на наказателното производство. Наказателно процесуалният кодекс не предвижда специален ред за съставяне на протоколите за доброволно предаване, което означава, че в тези случаи следва да се прилагат общите правила по чл. 127 - 131 от НПК. Правилно е, когато посредством протокол за доброволно предаване се събират предмети, които имат статут на вещественни доказателства, те да бъдат предмет на оглед, да бъдат внимателно описани и изследвани, а ако се прецени, че последното е необходимо да бъдат фотографирани, за да се приложи към делото фотоалбум.

В настоящия случай на 27.09.2017 г. в гр. Крън е извършен оглед на веществените доказателства и то от разследващия полицаи по досъдебното производство № 264 ЗМ - 189/2017 г., Й. А. и то в присъствието на Т. И. Т. технически помощник в НТЛ - ОД на МВР Габрово, както и на Н. Х. и С. Д. инспектори при „Икономическа полиция“ в ОД на МВР Габрово, като по делото и към огледа на веществените доказателства е приложен и фотоалбум, което настоящият съдебен състав намира за напълно достатъчно да приеме, че тези автономни носители на информация са били приобщени към доказателствения материал по делото по предвидения в НПК ред.

Не може да бъде споделено от настоящия съдебен състав възражението за допуснато от Районен съд град Габрово процесуално нарушение при разглеждане на НОХД № 198/2021 г., по отношение събраните по делото гласни доказателства, свидетелските показания на четиримата секачи и събирачи, изразяващо се в нарушено право на защита на подсъдимия, тъй като тази, която е упражнена тогава не била в пълен и достатъчен обем, което според адвокат Р.Д. Б., защитник на Ц. се проявило практически в това, че същият бил лишен от възможността да вземе участие при провеждането на тези разпити при условията на чл. 223 от НПК, пред съдия. Оплакванията, развити пред въззивния съд по отношение неправомерно приобщените по делото гласни доказателства, свидетелските показания на М. В. В., Р. В. В., В. Б. Г. и М. Р. М., не са получили както се твърди в искането своя задоволителен отговор. Така прочетени в съдебното производство протоколите от тези разпити, не би трябвало да бъдат кредитирани според защитника, както от РС - Габрово, така и от въззивната инстанция.

Такова становище няма как да бъде възприето тъй като се явява неоснователно. Това е така защото съгласно разпоредбата на чл. 223, ал. 2 от НПК, при провеждане разпит на свидетел пред съдия органът на досъдебното производство осигурява явяването на свидетеля и възможност на обвиняемия и неговия защитник, ако има такъв, да участват при провеждането на разпита. В ал. 4 пък е посочено, че обвиняемият или неговият защитник могат да поискат от органа на досъдебното производство разпит на свидетел пред съдия. Отказът се отразява в протокол, подписан от съответния орган, обвиняемия и защитника.

В разглеждания случай разпитът на свидетеля П. К. К. е проведен при условията на чл. 223, ал. 1 от НПК на 26.09.2017 г. в 17:45 часа по ЧНД № 1340 от 2017 г. по описа на РС Габрово, разпитът на свидетеля Р. В. В. е проведен при условията на чл. 223, ал. 1 от НПК на 26.09.2017 г. в 16:50 часа по ЧНД № 1337 от 2017 г. по описа на РС Габрово, разпитът на свидетеля М. В. В. е проведен при условията на чл. 223, ал. 1 от НПК на 26.09.2017 г. в 15:55 часа по ЧНД № 1336 от 2017 г. по описа на РС Габрово, разпитът на свидетеля М. Р. М. е проведен при условията на чл. 223, ал. 1 от НПК на 26.09.2017 г. в 14:45 часа по ЧНД № 1334 от 2017 г. по описа на РС Габрово, разпитът на свидетеля В. Б. Г. е проведен при условията на чл. 223, ал. 1 от НПК на 26.09.2017 г. в 15:25 часа по ЧНД № 1335 от 2017 г. по описа на РС Габрово.

С постановление от 09.03.2018 г., след като същото е било докладвано по реда на чл. 219, ал. 1 от НПК на наблюдаващия прокурор М. А., на П. Ц. Ц. е било повдигнато и предявено обвинение за извършено престъпление по чл. 235, ал. 1, предл. първо и пето, във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК. Постановлението е било предявено на обвиняемия на 14.03.2018 г., като на тази дата му е проведен и разпит в качеството на обвиняем.

Така, че към датата на провеждане на разпитите на свидетелите при условията на чл. 223, ал. 1 от НПК, на 26.09.2017 г. по досъдебното производство все още не е имало обвиняем и не е било повдигнато и предявявано обвинение. Спрямо Ц. такова е предявено едва на 14.03.2018 г., по време след разпитите на свидетелите. Видно от материалите по делото нито обвиняемият, нито неговият защитник са поискали от органа на досъдебното производство разпит на свидетел пред съдия.

Настоящият съдебен състав приема, че както първоинстанционният съд така и въззивната инстанция не са допуснали нарушение на материалния закон въпреки направените в тази насока твърдения. Претендира се в искането и наличието на съществуващо противоречие в прилагането на материалния закон, по отношение формата на изпълнително деяние „извози” и „транспортира”. Допуснато е смесване на понятията тъй като в мотивите си към присъдата районният съд е използвал изразът "транспортирал", коментирайки посредственото извършителство свързано с дейността на водача А. А. К. управлявал товарен автомобил с рег. № СТ 80**** и с ремарке, като в същите мотиви е възприето за правилно позоваването на прокуратурата определяйки изпълнителните деяния с изрази "извозил", а не "транспортира".

В тази връзка следва да се отбележи, че с Присъда № 2 от 14.01.2022 г. постановена по НОХД № 198/2021 г. на Районен съд град Габрово, подсъдимият бил признат за виновен затова, че в периода 22.09.2017 г. - 25.09.2017 г. от имоти с кадастрален № 205039 и № 205045, намиращи се в отдел 341, подотдел „о”, част от горския фонд, разположени южно от с. Борското и попадащи в землището на с. Гъбене, общ. Габрово, без редовно

писмено позволително, при условията на продължавано престъпление и посредствено извършителство, чрез лицата М. В. В., М. Р. М., Р. В. В. и В. Б. Г. от с. Николаево, общ. Плевен отсякъл, и чрез А. А. К. от гр. Крън извозил дървесина както следва:

на 22.09 - 23.09.2017 г., отсякъл и извозил общо 16,94 плътни куб. метра дървесина от видовете цер и дъб на стойност 1 863,40 лева;

на 25.09. 2017 г., отсякъл 19,60 плътни куб. метра дървесина от видовете цер, благун и дъб на стойност 2 254 лева, или всичко 36,54 куб. м. на обща стойност 4 117,40 /четири хиляди сто и седемнадесет лева и четиридесет ст./, поради което □ бил осъден за извършеното престъпление по чл. 235, ал. 1, предл. 1 и предл. 5, във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК.

Предметът на престъплението по чл. 235, ал. 1 от НК е незаконно добит от дееца дървен материал. Дали добивът е законен или не, се определя от специалните нормативни актове - Законът за горите, Правилника за прилагане на закона за горите, Наредба № 8/2011 г. за сечите в горите. Формите на изпълнителното деяние по чл. 235, ал. 1 от НК са пет, като всяка една от тях има самостоятелно правно значение. За да е налице престъплението, от обективна страна е необходимо да бъде установено, че подсъдимият е извършил една или повече от формите на изпълнителното деяние, както и че дървеният материал е добит незаконно и то от него или чрез посредствено извършителство, както е в разглеждания случай.

Наказателните разпоредби не са изрично формулирани като бланкетни норми, макар че препращат към други нормативни актове, като съдържащите се в състава на престъпленията термини, които са специфични за горскостопанската дейност и не са известни в наказателноправната теория и практика, се тълкуват съобразно тях. Незаконната дейност за придобиване на дървета от горския фонд е уредена в чл. 235, ал. 1 от НК, а в чл. 235, ал. 2 от НК са регламентирани действия с незаконно добит от друг дървен материал.

По делото са налице доказателства подсъдимият П. Ц. Ц. чрез посредственото извършителство на лицата М. В. В., Р. В. В., В. Б. Г. и М. Р. М., да е отсякъл, а чрез посредственото извършителство на А. А. К., и да е извозил процесната дървесина и дървен материал, хипотеза, в която той би носил отговорност по чл. 235, ал. 1 от НК.

В § 1, т. 21 от ДР на Закона за горите, законодателят е формулирал легална дефиниция какво представлява "добива на дървесина"- това е сеч и извоз на дървесина до временен склад, а съобразно т. 6 от същия параграф, "временен склад" е терен, утвърден с технологичния план за сеч и извоз, подходящ за складиране на добитата от сечището дървесина преди транспортирането □. Наредба № 8 за сечите в горите определя какво е необходимо за извършване на сечта, а именно:

1/. насаждението да е маркирано и

2/. да е издадено позволително за сеч /вж. чл. 45, ал. 2 от Наредба № 8

от 05.08.2011 г. за сечите в горите, в редакцията ДВ бр. 64/2011 г., действаща към датата на деянието - периода 22.09.2017 г. - 25.09.2017 г./, т. е за да е законно добит дървения материал, той трябва да е законно отсечен и извозен до временен склад.

От обстоятелството, че инкриминираният дървен материал не е бил маркиран /чл. 49, ал. 1 от Наредба № 8/2011 г. за сечите в горите/ и за него не е имало издадено редовно писмено позволително за сеч, се налага извода, че той е незаконно отсечен, а след като е незаконно отсечен, е невъзможно да се счита за законно добит. Съобразно дефиницията за "добив на дървесина", сечта и извоза до временен склад са кумулативно обвързани дейности, поради което е невъзможно извозът до временния склад да е законен, а сечта - незаконна. Допълнителен аргумент за това е и че в позволителното за сеч, което се издава на основание чл. 108 от ЗГ се третира въпроси, свързани не само с провеждането на сечта, а и с извозване на материалите от сечището и посочване на временния склад, до който те да се извозят. В конкретният случай не се касае до извоз на дървен материал до временен склад, защото този дървен материал не е отсечен при спазване изискванията на закона - не е маркиран и липсва редовно позволително за сеч. Когато дървеният материал е незаконно отсечен стига да не е от друго и той се превозва в пространството, независимо дали в или извън границите на гората или горската територия, деецът осъществява изпълнителното деяние извозване. С оглед на изложеното се налага извод, че подсъдимият П. Ц. ЦВ. е осъществил формата на изпълнителното деяние извозване на незаконно добит дървен материал, макар и чрез посредственото извършителство на водача А. А. К. управлявал товарен автомобил с рег. № СТ 80**** и с ремарке.

В обобщение настоящата инстанция не намира да е допуснато нарушение на материално правните разпоредби на НК във връзка с ангажирането на наказателната отговорност на подсъдимия за извършеното от него престъпление по чл. 235, ал. 1 от НК.

Не се споделя от съдебния състав и твърдяното в искането по отношение на възражението за допуснати нарушения при установяване количеството дървесина като предмет на престъплението, това че неправилно първоинстанционният съд е определил издадените превозни билети като такива с невярно съдържание, след като няма каквато и да било осъдителна присъда в този смисъл.

Видно от приложените към делото 4 броя превозни билети /на лист 108 в досъдебно производство № 264 ЗМ – 189/2017 г. по описа на ОД на МВР гр. Габрово/, същите са издадени за друг имот, и като такива не могат да бъдат годно доказателство за действително осъществени сеч и превоз. Не е необходимо наличие на влязла в сила осъдителна присъда за да се констатира това обстоятелство и посочат констатираните разлики. Влязла в сила осъдителна присъда е необходима за да се установи причастността на едно лице към извършването на определено престъпление, а не за да може да се

направи разлика в съдържанието на изписаното като имоти с кадастрални номера и подотдели, в документите /в конкретния случай превозни билети/ и местата на реално отсечената дървесина. Точно това са имали предвид съдилищата определяйки превозните билети като документи с невярно съдържание.

Неоснователно се явява и възражението на защитата по отношение на направеното твърдение за допуснати нарушения при установяване количеството дървесина, като предмет на престъплението, твърдяното че е останало неизяснено и необяснено от съдилищата от кое сечище, колко кубатура е отсечена и извозена/транспортирана, наличието на явно несъответствие между изготвената сортиментна ведомост, двата огледа на местопроизшествието, огледът на вещественно доказателство, превозните билети, заявеното от самите секачи и събирачи, констативните протоколи при установяването на сечището, при положение, че първите два дни съобразно тези пунктове на обвинението касаят изпълнителните деяния "отсякъл" и "извозил", а третият пункт от него е само за "отсякъл". И това при положение, че в сечището, предмет на разследване е изяснено, че е извършвана по-ранна сеч, за която няма установени извършители, както и не е уточнена отсечената кубатура, залегнала в протоколите за оглед на местопроизшествието и по настоящото дело.

Ключово за съдебното производство обстоятелство е станало точното фиксиране обемите на отсечената и извозена дървесина. Доказано по несъмнен начин е, че на последния ден от периода 22.09.2017 г. - 25.09.2017 г., свидетелите М. В. В., М. Р. М., Р. В. В. и В. Б. Г. са отсекли общо 19,60 плътни куб. метра дървесина от видовете цер, благун и дъб, които са били намерени на място и са описани в надлежен протокол за оглед от същата дата, 25.09.2017 г.. Посочената дървесина въз основа заключението по изготвената трасологическа експертиза несъмнено е добита от самото сечище, остойностена е от вещото лице по другата такава - комплексна лесотехническа и оценителна експертиза на стойност 2 254 лева, и несъмнено е част от предмета на престъплението.

Същевременно за част от количествата дървесина правилно съдилищата са преценили, недоказаност по несъмнен начин на количеството на отсечена и извозена дървесина тъй като липсват достатъчно доказателства за да се приеме, че са добити и извозени до стопанския двор на „К.“ ЕООД в гр. Крън позовавайки се единствено върху издадените и приложени по делото превозни билети от дати 22.09.2017 г. и 23.09.2017 г.. Според обвинението за двата посочени дни, в процесната гора са отсечени и извозени 19,47 плътни куб. метра дървесина от видовете цер и дъб за 22.09.2017 г. и 19,708 плътни куб. метра дървесина от видовете цер и габър - на 23.09.2017 г., или общо дървесина в размер на 39,178 куб. м., позовавайки се само на издадените и приложени към досъдебното производство превозни билети от същите дати. Именно в унисон с оспорените от защитника количества дървесина, районният съд е възприел съобразно показанията на свидетеля А. А. К.,

управител на дружеството „К.“ ЕООД в гр. Крън, че всички закупени от подсъдимия Ц. количества са описани при него още на 27.09.2017 г. от разследващият полицаи Й. А. извършила оглед на веществените доказателства по досъдебното производство № 264 ЗМ - 189/2017 г. в присъствието на Т. И. Т. технически помощник в НТЛ - ОД на МВР Габрово, както и на Н. Х. и С. Д. инспектори при „Икономическа полиция“ в ОД на МВР Габрово. Предмет на този оглед тогава са били предадените с протокола за доброволно предаване от А. А. К. общо 187 бр. дървени трупи, предадени на инспектор при ОД на МВР гр. Габрово Н. Н. Х., на лист 106 от делото, което станало на същата дата и място - 27.09.2017 г. в гр. Крън. След това те са му оставени на отговорно пазене също с протокол. Пак възприето като несъмнен факт по делото е и това, че в процесните два имота с кадастрален № 205039 и № 205045, намиращи се в отдел 341, подотдел „о“, част от горския фонд, разположени южно от с. Борското и попадащи в землището на с. Гъбене, общ. Габрово е извършвана сеч и преди процесния период според заключенията по изготвените лесотехнически и оценителни експертизи от неустановени лица. Точно заради това съдилищата са приели за установено по несъмнен начин само това, че в периода 22.09.2017 г. - 23.09.2017 г. подсъдимият, чрез посредственото извършителство на свидетелите М. В. В., М. Р. М., Р. В. В. и В. Б. Г. е отсякъл, а чрез посредственото извършителство на А. А. К. е извозил до гр. Крън, точно 16,94 плътни куб. метра дървесина от видовете цер и дъб, остойностени от вещото лице в размер на сумата от 1 863,40 лева. Наред с това по намираща се в стопанския двор на „К.“ ЕООД дървесина са открити следи които навеждат по несъмнен начин да са били добити от процесните два имота, като същата е била извозена оттам и съобразно показанията на свидетеля А. А. К. точно тя е била предмет на придобиване от управляваното от него дружество и никакви други количества от нея не са били продавани преди 27.09.2017 г.

На 27.09.2017 г. в стопанския двор на „К.“ ЕООД в гр. Крън е извършен оглед на веществени доказателства, при който са установени 16,94 плътни куб. метра дървесина от видовете цер и дъб, за които свидетелят А. А. К. декларира, че са му продадени от подсъдимия, а докарани на място в двора от А. А. К.. От цялата установена дървесина са иззети тогава съответни обреси за експертно изследване.

В хода на разследването е назначена и изготвена трасологическа експертиза, от заключението на която се е установило и съвпадение между установените на мястото пънове и дървесината, намерена в сечището и в стопанския двор на „К.“ ЕООД в гр. Крън. Изготвени са и две комплексни лесотехнически и оценителни експертизи, като от заключението по първата такава е установено, че в имота са налице данни за отсечени общо 115,34 куб. метра дървесина, а въз основа издадените превозни билети нейното количество би следвало да възлиза на 39,178 куб. метра. Според допълнителната комплексна лесотехническа и оценителна експертиза реално установената дървесина при огледа на 25.09.2017 г. на гората южно от с.

Борското, попадаща в землището на с. Гъбене, общ. Габрово, е с обем от 19,60 куб. метра на стойност 2 254 лева. Така че нищо неясно и неточно не е констатирано както от първоинстанционния, така и въззивния съд.

Въз основа на изложеното до тук може да се обобщи, че настоящият състав на Великотърновския апелативен съд не констатира да са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да разкриват наличие на основание за възобновяване по чл. 422, ал. 1, т. 5, във вр. с чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК. Обективно липсват нарушения на процесуалните правила от категорията на абсолютните по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 2-4 от НПК, както и такива по чл. 348, ал. 3, т. 1 от НПК.

Заявеното основание за възобновяване на делото по чл. 422, ал. 1, т. 5, във вр. с чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК, поради явна несправедливост на наложеното наказание, също не е налице. За извършеното престъпление законодателят е предвидил наказание до шест години лишаване от свобода и глоба от хиляда до двадесет хиляди лева. При индивидуализацията на наказанието на П. Ц. ЦВ. за престъплението, за което е признат за виновен, са отчетени наличните смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства, като смекчаващите такива не са били недооценени. Първоинстанционният съд правилно е приел, чието становище е потвърдено и от въззивната инстанция, че е налице превес на смекчаващите отговорността на подсъдимия обстоятелства и е определил наказание от една година лишаване от свобода изпълнението на което отложил на основание чл. 66, ал. 1 от НК за срок от три години, а глобата определил в размер на 2 000 лв. Този извод и подход са правилни. Не са налице смекчаващи вината обстоятелства, които да определят деянието, като такова с търсената от защитника по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от този вид. Подсъдимият Ц. се отличава с ниска степен на обществена опасност, като същият не е осъждан за умишлени престъпления. Като смекчаващи вината обстоятелства съдът е отчетел ниската степен на обществена опасност на дееца и това, че има малко дете за което е необходимо да се грижи. Като такива въззивният съд е отчетел и младата възраст на подсъдимия и добрите данни за личността му. Като отегчаващи вината обстоятелства РС - Габрово правилно и законосъобразно е отчетел сравнително високата степен на обществена опасност на конкретното деяние, което е осъществено в двете му проявни форми - отсякъл и извозил и при условията на продължавано престъпление, както и значителната имотна облага, която подсъдимият е придобил в следствие на престъплението.

Настоящият съд намира, че така наложеното наказание на подсъдимия съответства на обществената опасност както на деянието така и на дееца. Правилен е и извода, че целите на наказанието ще се постигнат без подсъдимия да бъде изолиран от обществото, което е мотивирало РС - Габрово да приложи разпоредбата на чл. 66, ал. 1 от НК. Същевременно с това се приема въпреки претендирането им, че не са налице многобройни или изключителни смекчаващи вината обстоятелства, които да обосноват

приложението на чл. 55, ал. 1 от НК. Периодът от момента на разкриване на престъплението до внасяне на обвинителен акт в съда не може да се определи, като прекомерно продължителен. Не е налице забавяне и при разглеждане на делото от съда. Не е налице и маловажност на случая с оглед високата стойност на предмета на престъплението, което обосновава завишена степен на обществена опасност на конкретното деяние.

Наложените наказания съответстват на обществената опасност да деянието и на дееца, на смекчаващите и отегчаващите обстоятелства и на целите по чл. 36 от НК. Лишено от основание е възражението, че при определяне на наказанията на Ц. неправилно не е приложен чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК. Наличните смекчаващи обстоятелства не са многобройни и липсва такова, което да има характера на изключително смекчаващо обстоятелство по смисъла на чл. 55, ал. 1 от НК. В съответствие със закона правилно е определено наказанието лишаване от свобода по вид и размер, както и отлагане на неговото изтърпяване за срок от три години.

Предвид липсата на основание за възобновяване на делото, искането следва да се остави без уважение.

Водим от горното, Великотърновският апелативен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на осъдения П. Ц. ЦВ. и на упълномощения му защитник адвокат Р.Д. Б. от АК - Габрово за възобновяване на наказателното производство по ВНОХД № 45/2022 г. по описа на Окръжен съд гр. Габрово и отмяна на Присъда № 2 от 14.01.2022 г. постановена по НОХД № 198/2021 г. на Районен съд град Габрово.

Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____